

holde den nuværende Ordning, hvorefter Bøder i Brandsager og Kjendelser for Fritagelse for Tjeneste i Brandkorpset henlægges til en egen Fond, Brandfonden, jfr. Frd. 24de Januar 1761, Cap. VII. De Midler, som disse Fonds fortiden eje, og til hvilke de tidligere Borgervæbningsfonds ved Nedlæggelse af Borgervæbningerne skulle henlægges, jfr. allerh. Res. 26de Oktober 1853 Nr. 4, antages derfor at burde gaa ind i vedkommende Kjøbstads Kasse, mod at denne paatager sig de i ovennævnte Forordnings Cap. VII. § 2 Nr. 1—3 omhandlede Udgifter til Belønninger for særlig Nidkjærlighed ved Slukning af Ildbrande, samt til Kur, Pleje og Pension til Tilskadekomne blandt Brandkorpets Mandskab og Understøttelse til disses Efterladte, hvilke Udgifter formentlig ogsaa fremtidig at burde udredes saaledes, at de nærmere Regler derfor fastsættes i den i § 1 omhandlede Bedtægt. Derimod har man ikke anset det fornødent at opretholde det Tilfagn, som i Frd. 24de Januar 1761 Cap. VII. § 2 Nr. 4 er givet Brandkorpets Mandskab om Understøttelse i Tilfælde af Trang, da dette Tilfagn er uforeneligt med Ophævelsen af Brandfonden som særskilt Fond og derhos ikke anses for i og for sig begrundet.

Til §§ 5—7.

Disse Paragrafer svare med ubetydelige, af de indkomne Erklæringer foranledigede Endringer til §§ 11—13 i Lov af 15de Maj 1868.

Til §§ 8—10.

Ogsaa disse Paragrafer svare i det Væsentlige til §§ 14—16 i Lov af 15de Maj 1868. Med Hensyn til Skorstensfejernes Gæneret til at feje Skorstene i Kjøbstæderne stemme de her givne Regler med de nu gjældende, jfr. Frd. 24de Januar 1761, IV, §§ 1 og 2 og Kanc. Prom. 7de Mai 1785. Skorstensfejernes ansættelse fortiden af Dyrigheden, der ogsaa paa Amtets Approbation bestemmer deres Betaling, men det er, da navnlig Fastsættelsen af deres Betaling har en økonomisk Interesse for vedkommende Kjøbstad, fundet naturligt at lade Byraadet træde i Dyrighedens Sted og ligeledes at overlade det til Byraadet, dog efter Forhandling med

Brandkommissionen, at afgjøre, hvor ofte Fejning af Skorstene skal finde Sted. At Skorstensfejernes Betaling kan indrives ved Udpantning, stemmer med Kgl. Resol. af 27de Febr. 1822. Ved Slutningsbestemmelsen i § 10 er der nærmest taget Hensyn til det af Byraadene i nogle Kjøbstæder paa Bornholm fremsførte Duffe, men da det neppe lader sig nægte, at Ansættelse af en Skorstensfejer, hvis Nødvendighed væsentlig afhænger af Bygningsmaaden, ogsaa andesteds kan være mindre fornøden, har man troet at burde gjøre Reglen mere almindelig.

Til § 11.

Denne Bestemmelse svarer til Bygningsloven for Kjøbenhavn af 21de Novbr. 1871 § 48. Om det end tildels maa indrømmes, at den ialtsald hører ligesaa meget hjemme i en Bygningslov som i en Brandpolitilov, har man dog, da tilsvarende Forfrifter ganske mangle i Bygningslov for Kjøbstæderne af 30te Decbr. 1858, og da en stor Mængde Ildbrande i Kjøbstæderne have vist sig at hidrøre fra en mangelfuld Opsættelse af Kaffeløbne, troet at burde foreslaa de i den anførte Paragraf indeholdte Forfrifter overførte til ogsaa at gjælde for de andre Kjøbstæder. Man har imidlertid i Genhold til de modtagne Erklæringer anset det rigtigt at foreslaa en Frist af 5 Aar for Anvendelsen af Paragrafens Regler paa de nuværende Kaffeløbne, Kaminer og Komfurer og at indrømme Brandkommissionen Ret til at tilstede Afvigelser fra de foreskrevne Regler i Tilfælde, i hvilke der efter Kommissionens Skøn paa anden ligesaa betryggende Maade er draget Dmsorg for Brandfares Afvendelse.

Til § 12.

Denne Paragraf svarer i det Væsentlige til Lov 15de Maj 1868 § 12.

Til § 13.

De 2 første Stykker af denne Paragraf svare til §§ 1 og 2 i Frd. 4de April 1845, hvis Forfrifter der, naagtet de ere lidt lempeligere end Bestemmelserne om Krudt i § 18 af Lov 15de Maj 1868, ikke er fundet tilstrækkelig Grund til at forandre. Derimod har man, forsaavidt Nitroglycerin, Dynamit og lignende Sprængstoffer angaaer, troet at